



# ПРЕС КЛИПИНГ

21. мај 2018.



# **НАСЛОВИ**

**И ГАЗДЕ БИ ДА ШТРАЈКУЈУ** Послодавци се побунили због новог закона, траже право на "ОДБРАМБЕНИ ЛОКАУТ"(стр.3)

**Синдикат: Покушај решавања проблема(стр.3)**

**Послодавци траже раднике, али за најминималније плате(стр.4)**

**УГОВОРИ ДА НЕ ВАЖЕ И** послодавци траже право на штрајк(стр.5)

**За музичаре који наступају без уговора казна до 300.000 динара(стр.6)**



## **И ГАЗДЕ БИ ДА ШТРАЈКУЈУ Послодавци се побунили због новог закона, траже право на "ОДБРАМБЕНИ ЛОКАУТ"**

Танјуг

Поводом Нацрта закона о штрајку и послодавци имају своје примедбе, а у писму које је Унија послодаваца упутила Министарству за рад, они траже да се и њима призна право на штрајк, односно "право послодаваца на одбрамбени локаут".

У том случају, сви уговори би престали да важе док се две стране не договоре.

То значи да послодавци захтевају да им се омогући да не плате запослене који не штрајкују зато што не могу да им обезбеде нормалан рад. Тако се, како кажу, истовремено избегава да послодавац дође у ситуацију да покрене стечајни поступак, преносе "Новости".

Лист пише да је јавна расправа о Нацрту закона о штрајку завршена, а наредних десетак дана су отворени за електронске захтеве о изменама одређених чланова и да би тај пропис на јесен могао да се нађе пред републичким посланицима.

Напредак је, по мишљењу синдиката, постигнут у погледу организације и самог начина вођења штрајка, али сматрају да је остало и доста недоумица, попут тога да минимум процеса рада није јасно дефинисан.

Зоран Михајловић, члан Радне групе из Савеза самосталних синдиката каже за "Новости" да ће минимум процеса рада регулисати колективни уговор, а ако га нема, арбитражно веће.

Он сматра да је неправедан предлог да се време проведено у штрајку не плаћа, јер управо се већина у Србији организује због неисплаћених зарада.



### **Синдикат: Покушај решавања проблема**

Преговарачки тим Синдиката запослених у Високој пословној школи струковних студија у Блацу, представници Министарства и овлашћени представници органа управљања Школе покушаће да пронађу решење нагомиланих проблема, сутра у Министарству, како запослени у овој установи не би ступили у штрајк већ у уторак 22. маја.

Подсећања ради, запослени у Високој пословној школи захтевају оставку директора Школе др Љубише Милачића, затим оставке чланова Савета, избор нових чланова тог тела по Закону – тајним гласањем, као и да оснивач (држава) именује своје представнике у Орган управљања, наводи се у саопштењу.

Иако је штрајк најављен по Закону, као и планиране радње, директор Љубиша Милачић га је дописом Синдикату прогласио незаконитим, захтеве штрајкача ултиматумом без могућности договора, а као место одржавања штрајка, уместо најављене зборнице, одредио просторију (учионицу) у подруму Школе.

Синдикална организација Школе је још у фебруару опширним дописом „Противзаконито поступање Љубише Милачића, нелегално изабраног директора Високе пословне школе струковних студија из Блаца“ обавестила министра др Младена Шарчевића о збивањима у овој државној високошколској установи и затражила помоћ у очувању достојанства Школе и професије.

У саопштењу Синдикалне организације, објављеном пре четири дана, запослени су у 17 тачака категорисали злоупотребе службеног положаја директора Школе, међу којима су драстично смањење броја студената, игнорисање надлежности стручних органа, фалсификовање службених исправа, стечена противправна имовинска корист од постављања самог себе на чело свих комисија за одбрану завршних радова, непоштовање Општих аката ове установе, мобинг над неистомишљеницима, уцене и отказивања уговора о раду нелојалним колегама, спречавање рада Синдикалне организације Синдиката образовања Србије у тој школи...



## **Послодавци траже раднике, али за најминималније плате**

НОВИ САД: Готово свакодневно на изложима продавница, бутика, радњи, на друштвеним мрежама, у огласима, али и на бандерама, аутобуским станицама, може се прочитати да су потребни радници. Највише је понуда за рад у продавницама, ресторанима, пекарама, а како ствари стоје, радници су увек потребни, односно изгледа да је измена радника на тим местима велика.

Разлога за то је много – од висине плате до трајања радног дана, па је сасвим сигурно да, чим се појави мало боља понуда, запослени промени радно место.

О томе нерадо причају и радници и послодавци, а свако из свог разлога. Послодавци се углавном жале на то да ме могу одмах да приме раднике, да радије примају по препоруци и ако неко неког зна, да мора протести пробни рад да би се уверили у то како нови радник ради.

Радници, с друге стране, указују на то да су газде врло често широке руке кад се разговара о пријему, да обећавају више плате него што их на крају месеца исплате, да зараде често касне и да су углавном минималне, да неретко раде дуже од осам сати, што се на плати не види.

Продавачи јесу тражени, али да би се обављао тај посао, уопште није нужно да се поседује та струка. Зато и не чуди што у пекарама, бутицима, радњама раде гимназијалци, или они који имају било коју средњу школу, али и многи с вишим образовањем који су остали без посла па се прихватају оног који могу добити.

Они старији од 50 година углавном ћуте и раде и спремни су да трпе много више него млађи, који се лакше одлучују да промене радно место.

Радим у бутику већ десетак година, имам слободно само недељу, али немам избора, каже једна продавачица.

Како додаје, зарада је ниска, око 24.000 динара, плус трошкови превоза и, иако живи сама, веома је тешко премостити од плате до плате.

Ипак, радим, веома често и много дуже од осам сати јер млађе колегинице, посебно трговкиње, одлазе чим им се укаже прилика – а углавном је пресудна зарада јер је радно време слично у свим радњама, прича наша саговорница.

Извесно је да је понуда радне снаге далеко већа него понуда радних места и да су, понекад, газде спремне да плате више ако неко има искуства и квалитете који су потребни.

Тако је, рецимо, кувара, прилично тешко наћи, посебно ако му се нуди зарада од 25.000 динара, што није ретко.

Јавио сам се на оглас у једном од новосадских хотела за радно место кувара, имам вишегодишње искуство у земљи и иностранству и веома сам био изненађен понуђеном платом од 25.000 динара, коју сам, наравно, одбио, каже наш саговорник.

## **Некад зарада није пресудна**

Сигурно је да задовољан радник – и платом и радним временом и односом на који наиђе на новом радном месту – има и много боље резулте рада.

О томе сведочи и то што многим није пресудна зарада већ им је важнија атмосфера у којој се ради и квалитетан однос с колегама. Ипак, тако нешто себи могу да дозволе само они чије су струке веома тражене – пре свега запослени у ИТ сектору, где су плате више од просечних и где неколико хиљада динара не прави велику разлику уколико је атмосфера за рад добра – или пак лоша.

Према његовим речима, иако је то изузетно ниска плата за било који посао, сасвим је сигурно да за куvara с искуством, који свакодневно припрема храну, није одговарајућа.

Мислим да би послодавци, без обзира на то о којем послу да је реч, требало много више да мисле о томе какав им је радник потребан и шта желе да добију ангажујући га. Нажалост, то најчешће није случај, а резултат је брза измена радника, закључује наш саговорник.

Док то не постане правило, неће бити необично да у кафићима, бутицима... раде професори страних језика или историје, графичари... да се радници често мењају, да они који добро савладају посао оду, да дођу нови који тек почињу да уче, па науче, па оду, а истају само старији и они који немају избора.

**Д. Млађеновић**

## **УГОВОРИ ДА НЕ ВАЖЕ И послодавци траже право на штрајк**

БЕОГРАД: Поводом Нацрта закона о штрајку и послодавци имају своје примедбе, а у писму које је Унија послодаваца упутила Министарству за рад, они траже да се и њима призна право на штрајк, односно "право послодаваца на одбрамбени локаут", пишу "Новости".

У том случају, сви уговори би престали да важе док се две стране не договоре, наводи лист.

То значи да послодавци захтевају да им се омогући да не плате запослене који не штрајкују зато што не могу да им обезбеде нормалан рад. Тако се, како кажу, истовремено избегава да послодавац дође у ситуацију да покрене стечајни поступак, преносе "Новости".

Лист пише да је јавна расправа о Нацрту закона о штрајку завршена, а наредних десетак дана су отворени за електронске захтеве о изменама одређених чланова и да би тај пропис на јесен могао да се нађе пред републичким посланицима.

Напредак је, по мишљењу синдиката, постигнут у погледу организације и самог начина вођења штрајка, али сматрају да је остало и доста недоумица, попут тога да минимум процеса рада није јасно дефинисан.

Зоран Михајловић, члан Радне групе из СССС, каже за "Новости" да ће минимум процеса рада регулисати колективни уговор, а ако га нема, арбитражно веће.

Он сматра да је неправедан предлог да се време проведено у штрајку не плаћа, јер управо се већина у Србији организује због неисплаћених зарада.

## **За музичаре који наступају без уговора казна до 300.000 динара**

Било да је у питању наступ у кафанама, клубовима и дискотекама или приватна забава, попут свадбе, славе или крштења, организатор догађаја је у обавези да с уметницима закључи уговор, а уметници с којима се прави посао морају имати лиценцу.

Ова материја до летос је била регулисана Општим колективних уговором између Савеза самосталних синдиката естрадних уметника и Удружења послодаваца Србије. Уговор је истекао недавно, а прошле седмице је продужен на још три године.

Као и претходне године, Влада Србије је донела одлуку да је део колективног уговора **обавезујући**. Циљ је да се у области естраде **смањи сива економија и плате порези**, а и **да се уметници заштите те добију здравствено и пензионо осигурање**.

Док у Савезу самосталних синдиката естрадних уметника сматрају да су на добром путу те да ће уз помоћ уговора и лиценци та област бити боље регулисна, односно да користи већ имају и уметници и држава, у удружењима естрадних уметника кажу за Дневник да ту има доста мешетарења.

Самостални уметници којима удружења уплаћују пензиони стаж и здравствено осигурање могу од тог удружења добити потврду о лиценци. Музичари и остали учесници програма који немају такав статус лиценцу могу добити од репрезентативних синдиката који их заступају.

"Увели смо плаћени музички дан, а извођачи који учествују у програму добијају минималну дневницу од 1.250 динара", рекао је секретар Савеза самосталних синдиката естрадних уметника и извођача Србије **Драгиша Голубовић**.

Секретар Удружња музичара рок, џез и забавне музике Србије **Драган Мирковић** каже да је оне који ангажују њихове чланове много тога збунило.

"Угоститељи нас често питају да ли смеју или не смеју некога да ангажују. Биће потребно још времена да се то ухода. Мислим да ћемо на праве резултате још сачекати", казао је Мирковић за Дневник.

Примену прописа већ контролишу инспекцијске службе. Казне нису мале: за газду који ангажује музичара без лиценце то је **10.000 динара**, а ас музичаре који наступају без уговора су **од 20.000 па до чак 300.000**. За сада се није чуло да је неко звучно име платило казну.

Када су у питању приватна весеља – свадбе, славе или крштења – инспектори и порезници и овде имају право да провере музичаре и друге уметнике који забављају госте. Уколико нема уговора или лиценце, организатору весеља може се изрећи казна иста као када се ради о дискотеци или кафани.

**Аутор:** Дневник